

جمعی از خوش نویسان مطرح مشهدی در گفت وگو با «شهرآرا» به مناسبت روز ملی خوش نویسی مطرح کردند

جای خالی موزه دائمی خوش‌نویسی در مشهد

الهام ظریفیان

خوش نویسی و صدای کشیده شدن قلمی خیس از مرکب روی کاغذ، شما را یاد چه چیزی می‌اندازد؟ شاید آخرین نمایشگاه آثار خوش نویسی‌ای که به آن سرزده‌اید یا کتاب‌های قدیمی‌ای که در کتابخانه پدر بزرگتان پیدا کرده‌اید و سعی کرده‌اید از پیشش‌های دل فریب خطوطش سر در بیاورید و محو طنازی حروف و کلماتی شوید که گویی در آغوش یکدیگر قرار گرفته‌اند، یا شاید هم روزهای مدرسه را به یاد بیاورید که در مسابقات روزنامه دیواری خوش خط ترین عضو گروه انتخاب می شد تا مسئولیت کتابت را بر عهده بگیرید. خوب که فکر کنیم، می بینیم خوش نویسی در همه شئون زندگی ما ایرانی‌ها حضور داشته است. چه برای آنکه سال‌ها در محضر اساتید خوش‌نویسی مشق کتابت کرده‌است، چه برای مغازه‌داری که ناخودآگاه خط نستعلیق را برای تابلو سردر مغازه‌اش انتخاب می‌کند و چه برای دانش‌آموزی که خواندن و نوشتن را با اشعار خوش‌نویسی‌شده در کتاب‌های درسی اش تکمیل می‌کند. هزاران مثال دیگر می‌توان برای اثبات این ادعا که «خوش‌نویسی هنر ملی ما ایرانیان است، ذکر کرد اما شاید کمتر کسی بداند که امروز به عنوان روز خوش‌نویسی در تقویم ملی‌مان ثبت شده است. ما امروز به همین بهانه به سراغ سه هنرمند مشهدی رفته‌ایم تا از آن‌ها درباره وضعیت این هنر در مشهد بپرسیم.

● خوش‌نویسی؛ از کتابت تا هنری تزئینی

نام گذاری روزها معمولاً با هدف جلب توجه رسانه‌ها، مسئولان و عموم مردم به یک مقوله خاص انجام می‌شود. خوش‌نویسی از منظر طموح‌ترین رشته‌های هنری است و با اینکه آموزش و خلق اثر هنری در خوش‌نویسی در مقایسه با بسیاری دیگر از هنرها با هزینه بسیار کمتری ممکن است، همچنان هنرمندان این رشته از بی‌روفتی هنر خوش‌نویسی گلایه دارند. این در حالی است که تاریخ خوش‌نویسی در ایران با خوش‌نویسی اسلامی گره خورده است.

مهم‌ترین کاربرد این هنر که در گذشته کتابت بود، با گسترش صنعت چاپ از دور خارج شد و خوش‌نویسی را به هنری تزئینی تبدیل کرد. با تأسیس انجمن خوش‌نویسان ایران در سال ۱۳۲۹، آموزش خوش‌نویسی بارزترین نمود این هنر بود که با عامه مردم ارتباط داشت. در مشهد نیز شعبه‌ای از این انجمن در سال ۱۳۵۱ تأسیس شد تا این شهر را به قطب دوم خوش‌نویسی کشور تبدیل کند. این انجمن اکنون ۲۲ کرسی استادی و ۵۵ مدرس در مشهد دارد و تا کنون بیش از ۴۵۰ خوش‌نویس در مقاطع ممتاز، فوق ممتاز و استادی تربیت کرده است. بسیاری از هنرمندان خوش‌نویسی مشهد دهه ۶۰ و ۷۰ با عنوان سال‌های طلایی این هنر در مشهد یاد می‌کنند، سال‌هایی که آمار هنرجویان در انجمن خوش‌نویسان مشهد به هزار و ۵۰۰ نفر رسیده بود و می‌گویند حالا چند سالی هست که این آمار به ۵۰۰ نفر هم نمی‌رسد.

● روشن نگه داشتن چراغ خوش‌نویسی با آموزش محمدعلی باقرزاده طوسی؛ رئیس انجمن خوش‌نویسان مشهد و مدیر مرکز استان درباره آموزش خوش‌نویسی، در این باره به شهرآرا می‌گوید: در دوره کرونا جذب هنرجو به کمترین حد رسید و بعد از آن کم‌کم استقبال هنرجویان بهتر شده است. هرچند که شهری‌ها روبه افزایش است و خانواده‌ها کمتر از کلاس‌های هنری استقبال می‌کنند. اودر ادامه بر نقش مؤثر نهادهای فرهنگی جامعه در حمایت از هنر و هنرمند تأکید می‌کند و می‌گوید: سه سال است که کلاس‌های آموزشی مجتمع فرهنگی هنری امام‌رضا(ع) تعطیل شده‌است، چون اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان بر این باور است که اگر کسی می‌خواهد از امکانات سخت‌افزاری این اداره برای درآمدزایی استفاده کند، باید اجاره بدهد؛ انجمنی که وابسته به شهری‌ه‌هنرجوست درآمدی ندارد که به‌خاطر چند کلاس آموزشی به اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی اجاره بدهد. این خود یک نوع سنگ‌اندازی برای پیشرفت هنر در جامعه است. ما تا جایی که از دستمان برمی‌آید چراغ خوش‌نویسی را به‌عنوان یک هنر اصیل ایرانی و اسلامی روشن نگه داشته‌ایم ولی نیاز داریم دیگران هم پای کار باییند و به ما در ارتقای این هنر و معرفی آن کمک کنند.

● آموزش و پرورش با خوش‌نویسان تعامل ندارد باقرزاده طوسی از کم‌رنگ شدن ارتباط انجمن خوش‌نویسان و آموزش و پرورش به‌عنوان یکی دیگر از دلایل افول آموزش خوش‌نویسی یاد می‌کند و می‌گوید: تا ۲۰ سال پیش بخش‌نامه‌ای در آموزش و پرورش وجود داشت که طبق آن برای معلمان که مدارک معتبر آموزشی از مؤسسات خارج از آموزش و پرورش می‌گرفتند تا ۸۰ ساعت آموزش ضمن خدمت در نظر گرفته می‌شد. به همین دلیل استقبال خوبی از سوی معلمان برای شرکت در کلاس‌های خوش‌نویسی انجمن صورت می‌گرفت. متأسفانه با حذف این بخش‌نامه ارتباط بین معلمان و انجمن خوش‌نویسان قطع شد. او می‌افزاید: این در حالی است که در سال‌های اخیر فونت آموزش در کتاب‌های آموزشی دبستان روزنامه‌ای و چاپی به نستعلیق تغییر پیدا کرده است؛ بنابراین

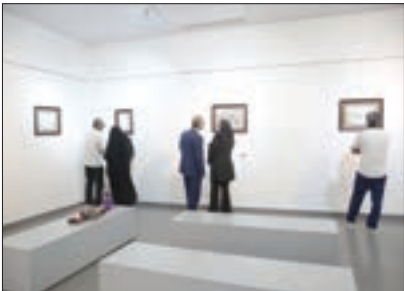

معلم باید مهارت خوش‌نویسی داشته باشد تا بتواند به دانش‌آموز منتقل کند. در این شرایط بدخطی دانش‌آموزان همچنان ادامه دارد و آموزش و پرورش همت نمی‌کند با انجمن خوش‌نویسان وارد تعامل و همکاری شود. اکنون تنها آموزشگاه‌های مختلف غیرانتفاعی برای تکمیل کادر معلمان هنر خود با انجمن تماس می‌گیرند و مدارس دولتی از دبیرهای رسمی خود آموزش و پرورش استفاده می‌کنند. هرچند که دانشگاه فرهنگیان نیز چند سالی است که در رشته دبیری هنر ورودی نمی‌گیرد. همه این مسائل باعث می‌شوند که سطح کیفی خط معلمان و دانش‌آموزان روز به روز بیشتر افت کند.

● انتقاد از سیاست شاگردپروری در انجمن خوش‌نویسان توجه صرف به آموزش در خوش‌نویسی البته منتقدانی هم دارد. برخی از آن‌ها می‌گویند آموزش هرچند ممکن است مردم را خوش‌خط‌تر کند، اگر همه توجه را به آن معطوف کنیم، از تولید آثار فاخر هنری باز می‌مانیم. مجید رجایی، هنرمند خوش‌نویس، در این باره با انتقاد از سیاست سال‌های اخیر انجمن خوش‌نویسان می‌گوید: انجمن خوش‌نویسان ایران بیشتر به فکر شاگردپروری و آموزش هنر خوش‌نویسی است. مگر چند نفر هنرمند خوش‌نویس لازم داریم؟ آیامی‌خواهیم همه ایران خوش‌نویس باشند؟ خوش‌نویسی کردن با خطاطی و تولید قطعه هنری متفاوت است.

ام‌ا عباس‌علی صفا فی مقدم، عضو شورای عالی انجمن خوش‌نویسان ایران و مدرس رسمی این انجمن در مشهد که چنین انتقادی را قبول ندارد، به شهرآرامی‌گوید: هنر خوش‌نویسی جدا از جنبه زیبایی‌شناسی نوعی مراقبه درونی به شمار می‌رود که می‌تواند موجب رشد روانی و معنوی افراد شود. او می‌گوید: انسان امروز ذهن شلوغ و فرصت کمی دارد. این انسان پراضطراب نیاز به آرامش دارد و خوش‌نویسی یکی از بهترین هنرهایی است که می‌تواند برای بهبود سلامت روانی نسل امروز مؤثر باشد. صرف‌نظر از آموزش خوش‌خطی به جامعه که در جای خود اهمیت دارد، باید به این بخش هم توجه کنیم. این هنرمند با دفاع از سیاست آموزش خوش‌نویسی می‌گوید: هنر خوش‌نویسی به‌عنوان یک کار فرهنگی درآمدی ندارد و نیازمند کمک مسئولان برای ارتقا و ترویج آن در میان مردم است. مشهد استعداد این را دارد که دست‌کم ۱۰ هزار هنرجو داشته باشد. تولید آثار هنری، افزایش سطح کیفی آثار، ایجاد موزه و نمایشگاه‌ها نیز نتیجه جانی تربیت هنرمندان است.

● لزوم تغییر رویکردها در انجمن خوش‌نویسان تغییر نگرش‌ها به خوش‌نویسی و به روز شدن این هنر همپا با تحولات دنیای مدرن نکته‌ای است که خیلی وقت‌ها منتقدان درباره خوش‌نویسی بر آن تأکید می‌کنند و از آن به‌عنوان یکی از راه‌های مؤثر در بازآرایی آثار هنری خوش‌نویسی یاد می‌کنند. در این باره مجید رجایی، هنرمند و عضو انجمن خوش‌نویسان مشهد، در گفت‌وگو با شهرآرا به سخنانی‌های اخیر استاد غلامحسین امیرخانی درباره لزوم تغییر در سیاست‌گذاری‌های انجمن خوش‌نویسان اشاره می‌کند و می‌گوید: این تغییرات باید در رویکردها و روش‌ها و در جهت روزآمدی هنر خوش‌نویسی و آشنایی هرچه بیشتر مردم با آن صورت بگیرد. او می‌افزاید: انجمن خوش‌نویسان بودجه دولتی دریافت نمی‌کند و خودش به‌تنهایی باید این هنر را از مظلومیتی که دچارش شده است خارج و برای مثال

دست‌کم یک جشنواره با استانداردهای جشنواره‌های بین‌المللی در طول سال برگزار کند. تغییر نگرش باید منجر به روزآمدی هنر امروز بشود و نتیجه را ملموس ببینیم. مردم آن‌چنان که باید با هنر خوش‌نویسی آشنا نیستند، درحالی‌که خوش‌نویسی هنر ملی ماست. او تأکید می‌کند: البته در موضوع به‌روزرسانی هنر خوش‌نویسی، مطلوب بعضی دوستان ورود کردن به گرافیک است، درصورتی‌که هنر خوش‌نویسی شامل قطعه‌ای خوش‌نویسی‌شده به دست یک هنرمند است که روی یک کاغذ اجرا شده باشد. آنچه غیر از این اتفاق بیفتد ارتباطی با هنر خوش‌نویسی ندارد و فقط وام‌گرفته از هنر خوش‌نویسی است.

● آموزش، اصلی‌ترین منبع درآمد هنرمندان با اینکه آموزش خوش‌نویسی نقش مهمی در ترویج و اشاعه این هنر در بین مردم دارد، وقتی پای اقتصاد هنر به میان می‌آید نمی‌توان تنها با تکیه بر این بخش انتظار داشت چرخ هنرمندان این رشته بچرخد. هرچند که در وضعیت فعلی، آموزش به اصلی‌ترین منبع درآمد هنرمندان این رشته تبدیل شده است، نباید از یاد برد که باید به محصول خوش‌نویسی به‌عنوان یک اثر هنری نگاه کرد و در سایه همین نگاه به فروش آثار هنری یافتن بازارهای آن فکر کرد، چیزی که البته از عهده هنرمندان خارج است و با ایجاد شبکه‌های قوی شامل دولت، تشکل‌ها و بازاربایان هنری ممکن است. اما

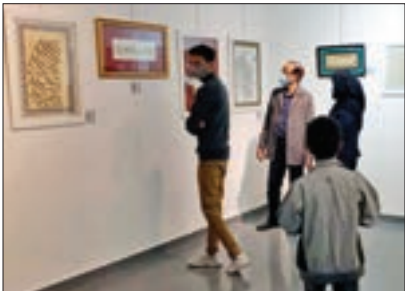
عباس‌علی صحافی مقدم؛ هنر خوش‌نویسی به عنوان یک کار فرهنگی درآمدی ندارد و نیازمند کمک مسئولان برای ارتقا و ترویج آن در میان مردم است. مشهد استعداد این را دارد که دست‌کم ۱۰ هزار هنرجو داشته باشد

اسلامی می‌توانند پایگاهی برای فروش آثار خوش‌نویسی دایر کنند. خوش‌نویسانی داریم که هیچ شغلی به‌صورت ثابت ندارند و کارشان فقط خوش‌نویسی، آموزش و به‌ندرت فروش آثارشان است.

او تأکید می‌کند: جای یک اکسیو و نمایشگاه دائمی که آثار هنرمندان در آن آرایشی و برای فروش عرضه شود در مشهد خالی است. بارها این پیشنهاد را با نهادهایی مانند شهرداری، آستان قدس رضوی، حوزه هنری، سازمان تبلیغات اسلامی و اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی مطرح کرده‌ایم. مسئولان در حرف پای کارند ولی در مرحله عمل قضیه به فراموشی سپرده می‌شود.

این هنرمند ادامه می‌دهد: بارها پیشنهاد کرده‌ایم با توجه به جمعیت مجاور و زائر مشهد در محلی مانند عرصه میدان شهدا پایگاهی دائمی برای انجمن‌های هنری اختصاص داده شود تا به مردم این امکان را بدهد که از نزدیک آثار هنرمندان را ببینند، با هنرمندان ارتباط برقرار کنند یا آثارشان را بخرند. با کارهایی از این دست ذائقه هنری مردم بهبود می‌یابد و آن‌ها به خرید آثار هنری ترغیب می‌شوند. انجمن پای کار است ولی به‌عنوان یک انجمن مستقل فعالیت‌هایش را به‌صورت خودگردان انجام می‌دهد و از جایی بودجه دریافت نمی‌کند.

مجید رجایی، هنرمند خوش‌نویس، هم می‌گوید: آما باید در مشهد نه، در کشور یک موزه مستقل هنر خوش‌نویسی داریم که آثاری از خوش‌نویسان کلاسیک تا هنرمندان معاصر در آن به نمایش گذاشته شود؟ او می‌گوید: تغییر در صورتی ایجاد می‌شود که مخاطب

باصالت این هنر آشنا شود و این چیزی نیست که از تلاش‌های فردی هنرمندان بریاید. عباس‌علی صحافی مقدم، عضو شورای عالی انجمن خوش‌نویسان ایران و مدرس رسمی در انجمن خوش‌نویسان، هم به‌ضرورت ایجاد موزه خوش‌نویسی در مشهد اشاره می‌کند و می‌گوید: دو سال پیش که نمایشگاهی در پارس داشتم سری به موزه‌های این کشور زدم و آثار خوش‌نویسی ایران را در این موزه‌ها دیدم که جزو درخشان‌ترین آثار هنری طبقه‌بندی شده و مورد اقبال هنرمندان و منتقدان و کارشناسان بزرگ دنیا قرار گرفته بودند.

● جشنواره‌هایی که هنرمندان را دل‌سرد می‌کنند در همه‌جای دنیا برگزاری جشنواره‌ها یکی از راه‌های ممکن برای این است که بتوان به یک رشته هنری رونق و ارتقا بخشید، مردم را با هنرمندان و تولیدات هنری آشنا کرد، هنرمندان را دور هم جمع کرد، رقابت سالمی بین آن‌ها برای خلق آثار هنری به وجود آورد و از همه مهم‌تر نگاه مجموعه‌داران را به جدیدترین آثار هنری شاخص در هر رشته‌ای جلب کرد. ما که خود را خاستگاه و مهد خوش‌نویسی دنیا می‌دانیم، چقدر توانسته‌ایم همپای دیگر کشورهای مدعی در این حوزه فعالیت کنیم؟ رئیس انجمن خوش‌نویسان مشهد در پاسخ به این سؤال می‌گوید: متأسفانه نتوانسته‌ایم کارنامه‌ای پذیرفتنی در این حوزه داشته باشیم. ترکیه سال‌هاست جشنواره‌های متعددی برگزار می‌کند و جوایزی از طرف دولت به این جشنواره‌ها اختصاص داده می‌شود. حتی خوش‌نویس‌های ما را هم به سمت خودشان کشانده‌اند تا آثارشان را از طریق این جشنواره‌ها برای فروش در کشورهای عربی عرضه کنند. چرا ما خودمان این کارها را نکنیم؟ ما این ظرفیت را داریم ولی دولت هیچ اقدامی انجام نمی‌دهد. انجمن خوش‌نویسان تا کجا می‌تواند به‌صورت خودگردان و به‌تنهایی فعالیت‌های هنری خود را پیش ببرد؟

باقرزاده طوسی می‌افزاید: ما مسابقات و جشنواره‌های زیادی که ثابت باشند در خوش‌نویسی نداریم. دوسالانه ملی خوش‌نویسی قزوین و جشنواره‌های هنرهای تجسمی وزارت ارشاد را داریم ولی این جشنواره‌ها خیلی رونق ندارند و به‌دلیل جوایز کم‌بها و کیفیت پایین رونق ندارند تا سوی خوش‌نویسان استقبال نمی‌شوند. معمولاً در این جشنواره‌ها همیشه یک عده ثابت داور هستند و یک عده ثابت نیز جوایز را می‌برند. این‌ها باعث دل‌سردی هنرمندان است. برگزاری مسابقات و جشنواره‌های خوش‌نویسی و رای جشنواره‌هایی که تاکنون برگزار شده است نیز پیشنهادی است که مجید رجایی مطرح می‌کند. این هنرمندی می‌گوید: چرا جشنواره‌ای مشابه جشنواره‌هایی که برای سینما، تئاتر و موسیقی برگزار می‌شود در خوش‌نویسی نداریم؟ برای مثال جشنواره‌ای برگزار کنیم و اجازه بدهیم مردم به آثار رأی بدهند، مردمی که تخصصی در این رشته ندارند و فقط از زیبایی‌بصری این هنر لذت می‌برند. این هنر دارد از دست می‌رود و ترکیه و امارات خیلی قوی‌تر و جدی‌تر از ما دارند پیش می‌روند. امارات دو سال پیش جشنواره گذاشته بود و به نظر افر ۸۰ هزار درهم داد که به پول ما در آن زمان ۵۶۰ میلیون تومان می‌شد.

من متوجه ضعیف اقتصادی کشور هستم اما آنچه مستلزم شناخت بیشتر مردم است پرداختن هرچه حرفه‌ای‌تر به این هنر است. او در پایان می‌گوید: ما به هر موضوعی که بپردازیم نتیجه آن را به همان مقدار خواهیم دید. برای مثال برنامه عصر جدید باید پرداختن به استعدادیابی در رسانه ملی ایجاد شده است. اگر مشابه چنین برنامه‌ای برای خوش‌نویسی و با دعوت از هنرمندان تراز اول ایجاد شود، نتیجه خوبی می‌گیریم. این کار از جانب ما خوش‌نویسان بر نمی‌آید.

راه‌اندازی یک پویش در شبکه افق سیما

شبکه افق سیما پویش «#جانم_فدای_ایران»، را با همکاری مردم و با هدف انتشار فیلم و عکس با موضوع ابراز علاقه به سرزمین ایران راه‌اندازی کرد. خانواده‌ها و دانش‌آموزان می‌توانند فیلم‌ها و تصاویر خود را با مضمون ابراز علاقه به پرچم

و نام ایران به شماره ۰۹۹۳۷۹۴۲۲۶۴ یا آدرس janam_fadaye@iran در پیام‌رسان‌های ایتا و بله ارسال کنند تا در نهایت، تصاویر ارسالی با عنوان #جانم_فدای_ایران و #پای_تو_می‌مانم منتشر شود.

آغاز تمرکز دایی «سینمای ملی»

محمد خزاعی، رئیس خراسانی سازمان سینمایی، به مناسبت برنامه «مهر سینمای ایران» پیامی صادر کرد. در بخشی از این پیام آمده است: «سینمای ملی با تمرکز دایی آغاز می‌شود. سینمای ایران در این سال‌ها قدم‌های بلندی به سوی ملی شدن برداشته است، سینمایی مطالبه‌گر، هویت‌محور، عدالت‌خواه، مردم‌نهاد، جست و جو گر و حق‌طلب که می‌کوشد گفت‌مان تازای در حوزه اندیشه و تصویر پدید آورد، سینمایی که تلاش می‌کند چشم‌اندازی گسترده به وسعت همه این ایران پیش رو ترسیم کند. سینمای ایران ظرفیت‌های بسیاری برای خلق و نمایش در همه عرصه‌ها دارد که هنوز به‌دلیل بسیاری از این ظرفیت‌حیرت‌انگیز و بالقوه‌چنان‌که باید استفاده‌شایسته‌ای نشده است. بسترسازی برای استفاده حداکثری، هدفمند و شایسته از توانمندی‌های قاطبه هنرمندان خلاق و با استعداد شهرستانی یکی از آمال بزرگ سازمان سینمایی در دوره اخیر است که به لطف همکاری بی‌شائبه دستگاه‌های مربوط استانی، پیش‌گسوتان و کارشناسان بخش‌های مختلف این مهم در دسترس است. برنامه مهر سینمای ایران با همین نیت و در راستای توجه ویژه دولت سیزدهم به عدالت فرهنگی قوام‌یافت و شکل اجرایی به‌خود گرفت.»

روزهای پایانی فیلم‌برداری یک سریال امنیتی

سریال امنیتی «ضد» که با نام «دیگران» هم شناخته می‌شود در این ایام آخرین روزهای تصویربرداری را به کارگردانی ابراهیم شیبانی سپری می‌کند و گروه برای ضبط برخی از سکانس‌ها به ترکیه رفته است. گروه هم‌اکنون در شهر استانبول بخش‌هایی از این سریال را ضبط می‌کند و قرار است تا آخر این هفته به ایران باز گردد. این سریال قرار است در ۳۰ قسمت به تولید و تدوین برسد و سیما فیلم‌ها آماده‌شدن آن را برای پخش از یکی از شبکه‌های سیما در کنداکتور قرار خواهد داد که احتمالاً به پایان پاییز خواهد رسید. این سریال فضایی جاسوسی دارد و در بستر قصه خود به جریان نفوذ نیز می‌پردازد. بهاره کیان افشار، حسام منظور، اکبر زنجانیور، سعید چنگیزیان، مرتضی علی‌آبادی، آرش ظلی‌پور، مرتضی اسماعیل کاشی و یک بازیگر زن از کشور ترکیه گروه بازیگران اصلی سریال را تشکیل می‌دهند.

آغاز پویش مجازی قصه‌های امین

پویش مجازی «قصه‌های امین» با محوریت ترویج فضایل پیامبر مهرپانی‌ها، هم‌زمان با سالروز میلاد نبی‌گرامی اسلام(ص) و روز اخلاق و مهرورزی در فضای مجازی آغاز به کار کرد. برای شرکت در پویش مجازی قصه‌های امین کافی است والدین چند داستان از فضائل اخلاقی پیامبر (ص) مانند «گدشت»، «خوش‌اخلاقی»، «مهربانی با کودکان»، و «کمک به نیازمندان»... تعریف کنند و از کودک بخواهند به انتخاب خود قصه مورد علاقه‌اش را برای شرکت در پویش روایت کند. سپس فیلمی را از قصه‌گویی کودک خود با تلفن همراه به صورت افقی به مدت یک دقیقه ضبط و فایل مورد نظر را از طریق نرم‌افزار کاربردی بله به شماره ۰۹۰۲۴۳۸۳۱۱ ارسال کنند.

اکران «زری‌زری، کاکل‌زری» در هفته ملی کودک

نخستین انیمیشن سه‌بعدی کانون با عنوان «زری‌زری، کاکل‌زری»، به کارگردانی مهین جواهریان، از تولیدات کانون پرورش‌فکری کودکان و نوجوانان در هفته ملی کودک، در معرض دید عموم قرار می‌دهد. پویانمایی «زری‌زری، کاکل‌زری» از تازه‌ترین آثار امور سینمایی کانون پرورش‌فکری کودکان و نوجوانان است که به مدت شش دقیقه با تکنیک کات‌اوت رایانه‌ای تولید شده و ترانه‌های آن را افسانه شعبان‌نژاد سروده است.